

«Υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων αλλά με αυστηρούς ελέγχους»

Σε αυτόματο υπερδιπλασιασμό του τζίρου από τα διδασκτρα της άτυπης ιδιωτικής εκπαίδευσης, που ήδη ανέρχεται ετησίως σε 110 εκατ. ευρώ, θα οδηγήσει η θεσμική ισοτίμηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων στους τίτλους σπουδών με την (επικείμενη εφαρμογή) οδηγία της Ε.Ε.

Με αυτήν την εκτίμηση όπως και με τη διαπίστωση ότι έχει διογκωθεί η ζήτηση τόσο για μεταλυκειακή εκπαίδευση (στα δημόσια ΙΕΚ έφθασε στο 70%, στα ιδιωτικά στο 30%) όσο και για την άτυπη ιδιωτική τριτοβάθμια (αύξηση εγγραφών στα ΚΕΣ κατά 15%), η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Ελλάδας (ΟΙΕΛΕ) κρούει τον κώδωνα του κινδύνου.

«Το πραγματικό πρόβλημα δεν είναι το τυπικό καθεστώς ιδιοκτησίας μιας εκπαιδευτικής δομής», τόνισαν χθες τα μέλη του προεδρείου της ΟΙΕΛΕ σε συνέντευξη Τύπου που παραχώρησαν με αφορμή τη συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου αλλά και προκειμένου να παρουσιάσουν στοιχεία για την ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα σε όλες τις βαθμίδες αλλά ειδικότερα στην τριτοβάθμια.

Μόνον την τρέχουσα σχολική και ακαδημαϊκή περίοδο, περισσότεροι από 44.000 απόφοιτοι όλων των τύπων λυκείων αναζητούν διέξοδο στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, επισήμανε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας, Μιχάλης Κουρουτός, προκειμένου να τεκμηριώσει τη θέση της ΟΙΕΛΕ για την ανάγκη «διαφύλαξης της ποιότητας και της ουσίας της εκπαίδευσης από πλευράς κανόνων λειτουργίας, επιστημονικής και εκπαιδευτικής δεοντολογίας».

Η θέσπιση προϋποθέσεων πιστοποίησης των πάσης φύσεως δημόσιων και ιδιωτικών φορέων αποτελεί προτεραιότητα για την Ομοσπονδία που κατά τα άλλα τίθεται υπέρ της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Αρκεί, όπως υπογραμμίστηκε, «να πληρούνται οι προδιαγραφές που απαιτούνται ώστε η εκπαίδευση να αποτελεί δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα το οποίο θα ανταλλάσσεται στη λογική ενός αγοραίου «δούναι και λαβείν».

Νομοθετικό πλαίσιο

Αυτό, όμως, «προϋποθέτει τη δημιουργία σαφούς και ισχυρού νομοθετικού πλαισίου που να εξομοιώνει τις προδιαγραφές λειτουργίας των μη κρατικών πανεπιστημίων με αυτές των αντίστοιχων δημοσίων», καθώς και «αυστηρούς ελέγχους τήρησης της νομοθεσίας ώστε να μην υπαχθεί το αγαθό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη μονοσήμαντη λογική της αγοράς».

«Τα ιδρύματα αυτά δεν νοείται να λειτουργούν ως κερδοσκοπικές επιχειρήσεις αλλά ως εκπαιδευτικές οντότητες», τονίστηκε με χαρακτηριστική έμφαση από τα μέλη του προεδρείου, που άσκησαν δριμεία κριτική στα ιδιωτικά «εκπαιδευτήρια», κοινώς Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, «στην ασύδοτη λειτουργία των οποίων πρέπει να μπει φραγμός ώστε να σταματήσει η ελεεινή εμπορία ελπίδων σε χιλιάδες νέους».

Αυτός είναι ο πυρήνας του πολιτικού ζητήματος κατά την ΟΙΕΛΕ, που επανέλαβε αρκετές φορές ότι «ο δημόσιος χαρακτήρας δεν κινδυνεύει από την ύπαρξη μη κρατικών σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αλλά από την άναρχη λειτουργία τριτοβάθμιων εκπαιδευτηρίων» που θα οδηγήσει, όπως τονίστηκε, στην ανάπτυξη «μονοπωλιακών φαινομένων σε μια εκπαιδευτική αναφορά της οποίας ήδη το 50-60% κατανέμεται σε 5-6 οργανισμούς» (ενώ το υπόλοιπο 40-50%, συμπλήρωσαν, θα διαμοιραστεί σε μικρότερους οργανισμούς με αμφίβολες προδιαγραφές).